

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Rådet	
92/C 300/01	Oversigt over udnævnelser foretaget af Rådet (august, september og oktober 1992) (det sociale område)	1
92/C 300/02	Rådets afgørelse af 9. november 1992 om udnævnelse af to medlemmer af og en suppleant til Det Rådgivende Udvalg for Uddannelse inden for Arkitektområdet ...	2
92/C 300/03	Rådets afgørelse af 9. november 1992 om udnævnelse af belgiske medlemmer af og suppleanter til Det Rådgivende Udvalg for Farmaceutuddannelsen	3
	Kommissionen	
92/C 300/04	Ecu	4
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
92/C 300/05	Domstolens dom af 14. oktober 1992 i sag C-262/91, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (<i>Traktatbrud — manglende opfyldelse af domme fra Domstolen om traktatbrud</i>)	5
92/C 300/06	Domstolens dom af 20. oktober 1992 i sag C-295/90 Rev., Rådet for De Europæiske Fællesskaber mod Europa-Parlamentet m.fl. (<i>Begæring om genoptagelse — formaliteten</i>)	5

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 300/07	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. oktober 1992 i sag C-85/90, William Dowling mod den irske stat, Attorney General og landbrugsministeren (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of Ireland) (<i>Tillægsafgift på mælk</i>)	6
92/C 300/08	Sag C-351/92: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 21. august 1992 af Finanzgericht Düsseldorf i sagen gårdejer Manfred Graff mod Hauptzollamt Köln-Rheinau	6
92/C 300/09	Sag C-374/92: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. august 1992 af Hessischer Verwaltungsgerichtshof i sagen Hans Irsfeld OHG, EWG-Versandschlachthof und Zerlegungsbetrieb mod Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung	6
92/C 300/10	Sag C-377/92: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. august 1992 af Bundesfinanzhof i sagen Felix Koch Offenbach Couleur og Karamel GmbH mod Oberfinanzdirektion München	7
92/C 300/11	Slettelse af sag C-204/91	7
92/C 300/12	Slettelse af sag C-286/91	7
92/C 300/13	Slettelse af sag C-89/92	7
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS		
92/C 300/14	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. oktober 1992 i sag T-84/91, Mireille Meskens mod Europa-Parlamentet (<i>Tjenestemænd — manglende opfyldelse af en af Retten afsagt dom — erstatningssøgsmål</i>)	8
92/C 300/15	Sag T-65/92: Sag anlagt den 5. oktober 1992 af Monique Arauxo-Dumay mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	8
92/C 300/16	Sag T-80/92: Sag anlagt den 28. september 1992 af Mariette Turner mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	9
92/C 300/17	Sag T-81/92: Sag anlagt den 29. september 1992 af Fabio Bolognese og Rainer Dumont du Voitel mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber	9
92/C 300/18	Sag T-82/92: Sag anlagt den 29. september 1992 af Manuel Cortes Jimenez m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	10
92/C 300/19	Sag T-85/92: Sag anlagt den 2. oktober 1992 af Paul De Hoe mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	11
92/C 300/20	Sag T-86/92: Sag anlagt den 12. oktober 1992 af Tiercé Ladbroke SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	12
92/C 300/21	Slettelse af sag T-27/91	12

II *Forberedende retsakter*

.....

III *Oplysninger***Kommissionen**

92/C 300/22	Resultater af licitationer (Fællesskabets fødevarehjælp)	13
92/C 300/23	Ændring af bekendtgørelse om licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til landene i zone I, II, III, IV, V, VI, VII og VIII	14
92/C 300/24	Ændring af bekendtgørelse om licitation over restitutionen ved udførsel af byg til landene i zone I, II, III, IV, V, VI, VII og VIII	14
92/C 300/25	Forudgående anmeldelse af en fusion (Sag IV/M.238 — Siemens/Philips Kabel) . . .	14
92/C 300/26	Life — Demonstrationsprojekt og teknisk bistand — Meddelelse fra Kommissionen om ydelse af økonomisk støtte til demonstrationsprojekter og teknisk bistand med sigte på miljøbeskyttelse — Indkaldelse af forslag	15

I

(Meddelelser)

RÅDET

Oversigt over udnævnelser foretaget af Rådet (august, september og oktober 1992)

(det sociale område)

(92/C 300/01)

Udvalg	Mandatets udløb	Offentliggjort i EFT nr.	Afgående person	Dødsfald/tilbagetrædt	Medlem/suppleant	Kategori	Land	Udnævnt person	Tilknyttet	Dato for Rådets afgørelse
Det Rådgivende Udvalg for EKSF	14. 11. 1992	C 300 af 29. 11. 1990	E. Cardillo	Tilbagetrædt	Medlem	Arbejdstagere	Italien	M. Nicolia	Unione Italiana Lavoratori Metalmeccanici	26. 10. 1992
Det Rådgivende Udvalg for Erhvervsuddannelse	24. 11. 1993	C 29 af 6. 2. 1992	E. Pichielan	Tilbagetrædt	Suppleant	Arbejdstagere	Italien	A. Giorgioni	CISL	22. 9. 1992
Bestyrelsen for Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene	11. 6. 1993	C 156 af 27. 6. 1990	J. H. J. Crijns	Tilbagetrædt	Medlem	Arbejdsgivere	Nederlandene	J. W. van den Braak	VNO	12. 10. 1992
Bestyrelsen for Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene	11. 6. 1993	C 156 af 27. 6. 1990	T. H. H. van Vuuren	Tilbagetrædt	Suppleant	Arbejdsgivere	Nederlandene	J. Boersma	NCBTB	12. 10. 1992

RÅDETS AFGØRELSE

af 9. november 1992

om udnævnelse af to medlemmer af og en suppleant til Det Rådgivende Udvalg for Uddannelse inden for Arkitektområdet

(92/C 300/02)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Rådets afgørelse 85/385/EØF af 10. juni 1985 om nedsættelse af et rådgivende udvalg for uddannelse inden for arkitektområdet ⁽¹⁾, særlig artikel 3 og 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet udnævnte ved afgørelse af 20. juni 1991 ⁽²⁾ Mogens Brandt POULSEN til medlem, Bente BEEDHOLM til suppleant og Ebbe MELGAARD til medlem for perioden indtil den 19. juni 1994;

den danske regering har indstillet Gøsta KNUDSEN som efterfølger for Mogens Brandt POULSEN, Ebbe MELGAARD som efterfølger for Bente BEEDHOLM og Jan SØNDERGAARD som efterfølger for Ebbe MELGAARD —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Gøsta KNUDSEN udnævnes til medlem af Det Rådgivende Udvalg for Uddannelse inden for Arkitektområdet som efterfølger for Mogens Brandt POULSEN for den resterende del af dennes mandatperiode, dvs. indtil den 19. juni 1994.

Artikel 2

Ebbe MELGAARD udnævnes til suppleant til Det Rådgivende Udvalg for Uddannelse inden for Arkitektområdet som efterfølger for Bente BEEDHOLM for den resterende del af dennes mandatperiode, dvs. indtil den 19. juni 1994

Artikel 3

Jan SØNDERGAARD udnævnes til medlem af Det Rådgivende Udvalg for Uddannelse inden for Arkitektområdet som efterfølger for Ebbe MELGAARD for den resterende del af dennes mandatperiode, dvs. indtil den 19. juni 1994.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. november 1992.

På Rådets vegne

D. HURD

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 223 af 21. 8. 1985, s. 26.

⁽²⁾ EFT nr. C 182 af 13. 7. 1991, s. 1.

RÅDETS AFGØRELSE**af 9. november 1992****om udnævnelse af belgiske medlemmer af og suppleanter til Det Rådgivende Udvalg for Farmaceutuddannelsen**

(92/C 300/03)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Rådets afgørelse 85/434/EØF af 16. september 1985 om oprettelse af et rådgivende udvalg for farmaceutuddannelsen ⁽¹⁾, særlig artikel 3 og 4 og,

ud fra følgende betragtninger:

ved afgørelse af 30. juni 1992 ⁽²⁾ udnævnte Rådet medlemmerne af og suppleanterne til Det Rådgivende Udvalg for Farmaceutuddannelsen for perioden indtil den 29. juni 1995; den belgiske regerings liste ville dog blive suppleret på et senere tidspunkt;

den belgiske regering har forelagt sin kandidatliste med henblik på udnævnelse af nye medlemmer og suppleanter, udpegelse af efterfølgere eller fornyelse af mandater —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Følgende personer udnævnes til medlemmer af og suppleanter til Det Rådgivende Udvalg for Farmaceutuddannelsen for perioden indtil den 29. juni 1995:

A. Sagkyndige fra farmaceuterhvervet

	<i>Medlem</i>	<i>Suppleant</i>
Belgien	M. SEGHIN	D. BROECKX

B. Sagkyndige fra de farmaceutvidenskabelige lærestalter

	<i>Medlem</i>	<i>Suppleant</i>
Belgien	Prof. Dr. A. DE LEENHEER	Prof. L. ENGENOT

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. november 1992.

På Rådets vegne

D. HURD

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 253 af 24. 9. 1985, s. 43.

⁽²⁾ EFT nr. C 208 af 15. 8. 1992, s. 2.

KOMMISSIONEN

ECU (*)

16. november 1992

(92/C 300/04)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs	40,4731	US-dollars	1,24151
Danske kroner	7,54277	Canadiske dollars	1,57609
Tyske mark	1,96903	Yen	154,443
Græske drakmer	255,663	Schweizerfrancs	1,77846
Spanske pesetas	140,900	Norske kroner	8,01019
Franske francs	6,63647	Svenske kroner	7,41303
Irske pund	0,743283	Finske mark	6,25719
Italienske lire	1681,54	Østrigske schilling	13,8527
Nederlandske gylde	2,21485	Islandske kroner	73,1743
Portugisiske escudos	174,816	Australske dollars	1,80059
Pund sterling	0,814636	Newzealandske dollars	2,38522

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk fjernskriver (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4. 7. 1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 14. oktober 1992

i sag C-262/91, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — manglende opfyldelse af domme fra Domstolen om traktatbrud)

(92/C 300/05)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-262/91, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Johannes Føns Buhl og Antonio Aresu) mod Den Italienske Republik (befuldmægtigede: professor Luigi Ferrari Bravo, chef for servizio del contenzioso diplomatico, Udenrigsministeriet, bistået af avvocato dello Stato Ivo Braguglia), hvori er nedlagt påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktatens artikel 171, idet den har undladt at gennemføre de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde dommene af 24. november 1987, Kommissionen mod Italien (sag 124/86, Sml. s. 4661, og sag 125/86, Sml. s. 4669), har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg og J. L. Murray samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn og D. A. O. Edward; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: L. Hewlett, den 14. oktober 1992 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktatens artikel 171, idet den ikke har gennemført de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde:

— dommen af 24. november 1987, Kommissionen mod Italien (sag 124/86), hvori Domstolen fastslog følgende:

»Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har sat de bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme Rådets

direktiv 83/183 af 28. marts 1983 om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat.«

— og dommen af 24. november 1987, Kommissionen mod Italien (sag 125/86), hvori Domstolen fastslog følgende:

»Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har sat de bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 83/181 af 28. marts 1983 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388, for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder.«

2. Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

DOMSTOLENS DOM

af 20. oktober 1992

i sag C-295/90 Rev., Rådet for De Europæiske Fællesskaber mod Europa-Parlamentet m.fl. ⁽¹⁾

(Begæring om genoptagelse — formaliteten)

(92/C 300/06)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-295/90 Rev., Rådet for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Arthur Alan Dashwood og Jill Aussant) mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: Jorge Campinos, bistået af Roland Bieber og Kieran Bradley), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. W. A. Timmermans og Denise Sorasio), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtigede: J. E. G. Vaux, bistået af Richard Plender og Derrick Wyatt) og Kongeriget Nederlandene (befuldmægtigede: J. W. de Zwaan og T. Heukels), angående en begæring om genoptagelse af

⁽¹⁾ EFT nr. C 302 af 22. 11. 1991.

⁽¹⁾ EFT nr. C 285 af 13. 11. 1990, s. 13 og EFT nr. C 189 af 28. 7. 1992.

Domstolens dom af 7. juli 1992 i sag C-295/90, Parlamentet mod Rådet (endnu ikke offentliggjort i Samling af Afgørelser), har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene C. N. Kakouris, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg og J. L. Murray samt dommerne G. F. Mancini, R. Joliet, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse, M. Díez de Velasco, P. J. G. Kapteyn og D. A. O. Edward; generaladvokat: F. G. Jacobs, justitssekretær: J.-G. Giraud, den 20. oktober 1992 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Begæringen om genoptagelse afvises.*
2. *Hver part bærer sine omkostninger.*

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 22. oktober 1992

i sag C-85/90, William Dowling mod den irske stat, Attorney General og landbrugsministeren (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of Ireland) ⁽¹⁾

(Tillægsafgift på mælk)

(92/C 300/07)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-85/90 angående en anmodning, som Supreme Court of Ireland i henhold til EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, William Dowling mod den irske stat, Attorney General og landbrugsministeren, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af bl.a. artikel 3, nr. 3, og artikel 3a i Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter ⁽²⁾, som ændret ved forordning (EØF) nr. 764/89 ⁽³⁾, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Zuleeg, dommerne J. C. Moitinho de Almeida og F. Grévisse; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: fuldmægtig D. Triantafyllou, den 22. oktober 1992 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 3, nr. 3, og artikel 3a i Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984, som ændret ved Rådets

forordning (EØF) nr. 764/89 af 20. marts 1989 og ved Rådets forordning (EØF) nr. 1639/91 af 13. juni 1991, indebærer ikke, at der kan tildeles en referencemængde til en producent, hvis omstillingsperiode — til opfyldelse af en forpligtelse efter Rådets forordning (EØF) nr. 1078/77 af 17. maj 1977 — udløb før den 1. januar 1983, selv om producenten på grund af uarbejdsdygtighed ikke har kunnet levere mælk mellem forpligtelsens ophør og udgangen af 1983, som den pågældende medlemsstat valgte som referencår.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 21. august 1992 af Finanzgericht Düsseldorf i sagen gårdejer Manfred Graff mod Hauptzollamt Köln-Rheinau

(Sag C-351/92)

(92/C 300/08)

Ved kendelse afsagt den 21. august 1992, indgået til Domstolens Justitskontor den 9. september 1992, har Finanzgericht Düsseldorf — Fjerde Afdeling — i sagen gårdejer Manfred Graff mod Hauptzollamt Köln-Rheinau forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er det i strid med lighedsgrundsætningen og med EØF-Traktatens artikel 40, stk. 3, andet afsnit, at der ved fastsættelsen af referencemængden ikke tages hensyn til mælkeproduktionen på en bedrift, der er overtaget og drives i samdrift, og som ligger i en anden medlemsstat, når det kun er den omstændighed, at den overtagne bedrift, der drives i samdrift, ligger i den anden medlemsstat, der udelukker, at den, som det ellers skal ske ifølge national ret, medregnes med henblik på tildelelse af en højere referencemængde?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. august 1992 af Hessischer Verwaltungsgerichtshof i sagen Hans Irsfeld OHG, EWG-Versandschlachthof und Zerlegungsbetrieb mod Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordeung

(Sag C-374/92)

(92/C 300/09)

Ved kendelse afsagt den 17. august 1992, indgået til Domstolens Justitskontor den 1. oktober 1992, har Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Ottende Afdeling) i sagen Hans Irsfeld OHG, EWG-Versandschlachthof

⁽¹⁾ EFT nr. C 109 af 3. 5. 1990, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.

⁽³⁾ EFT nr. L 84 af 29. 3. 1989, s. 2.

und Zerlegungsbetrieb mod Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordeung forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal bestemmelsen i artikel 4, stk. 2, litra b), i Kommissionens (EØF) nr. 2267/84 ⁽¹⁾

a) fortolkes således, at et krav på støtte bortfalder, såfremt oplæggeren, der oprindeligt har indlagret alt det kød, der er fremkommet ved udbening af okseforfjerdinger, forud for udløbet af mindsteoplagringsperioden udtager bestemte dele af kødet, således at det kød, der forbliver på lageret indtil oplagringsperiodens udløb, ganske vist efter vægt stadig udgør over 90 % af den mængde, for hvilken kontrakten er indgået, men således at de fortsat oplagrede dele af kødet, der stadig kan sammensættes til hele (udbenede) okseforfjerdinger, udgør under 90 % af den mængde, for hvilken kontrakten er indgået,

b) eller skal bestemmelsen fortolkes således, at der, såfremt der udtages bestemte dele af de udbenede okseforfjerdinger forud for mindsteoplagringsperiodens udløb, altid består et krav på støtte, når de dele af kødet, der forbliver oplagret i hele mindsteoplagringsperioden, i alt udgør mindst 90 % af den mængde, for hvilken kontrakten er indgået, uden at det herved har nogen betydning, om disse dele af kødet kan sammensættes til hele (udbenede) okseforfjerdinger?

⁽¹⁾ EFT nr. L 208 af 3. 8. 1984, s. 31.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. august 1992 af Bundesfinanzhof i sagen Felix Koch Offenbach Couleur und Karamel GmbH mod Oberfinanzdirektion München

(Sag C-377/92)

(92/C 300/10)

Ved kendelse, afsagt den 26. august 1992, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. oktober 1992, har Bundesfinanzhof (Syvende Afdeling) i sagen Felix Koch Offenbach Couleur und Karamel GmbH mod Oberfinanzdirektion München forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Skal Den Fælles Toldtarif (Kombineret Nomenklatur 1990) fortolkes således, at »kokospulver«, bestående af en pasteuriseret, homogeniseret og derefter spraytørret blanding af knust og presset kokosmasse, der er tilsat

maltodextrin og natrium-kaseinat før tørringen for at opnå pulverform, jf. den nærmere beskrivelse i kendelsens grunde, skal tariferes under Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet: underposition 2106 90 99 — I andre tilfælde?»

Slettelse af sag C-204/91 ⁽¹⁾

(92/C 300/11)

Ved kendelse af 28. september 1992 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-204/91, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 245 af 20. 9. 1991, s. 7.

Slettelse af sag C-286/91 ⁽¹⁾

(92/C 300/12)

Ved kendelse af 30. september 1992 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-286/91 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Wiesbaden), Sigrun Buxbaum mod Abbott GmbH, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 331 af 20. 12. 1991, s. 11.

Slettelse af sag C-89/92 ⁽¹⁾

(92/C 300/13)

Ved kendelse af 1. oktober 1992 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-89/92 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) — THK Europe GmbH mod Oberfinanzdirektion München, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 107 af 28. 4. 1992, s. 7.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 8. oktober 1992

i sag T-84/91, Mireille Meskens mod Europa-Parlamentet ⁽¹⁾*(Tjenestemænd — manglende opfyldelse af en af Retten afsagt dom — erstatningssøgsmål)*

(92/C 300/14)

*(Processprog: fransk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag T-84/91, Mireille Meskens, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, Bruxelles, ved advokaterne Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure og Véronique Leclercq, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson Sàrl, rue Glesener 1, støttet af Union Syndicale Bruxelles, Bruxelles, ved advokaterne Gérard Collin og Véronique Leclercq, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson Sàrl, rue Glesener 1, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: Jorge Campinos og Manfred Peter), hvori der er nedlagt påstand om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, sagsøgeren har lidt, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne H. Kirschner og D. Barrington; justitssekretær: fuldmægtig B. Pastor, den 8. oktober 1992 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Parlamentets afgørelse af 19. april 1991 om ikke at træffe konkrete foranstaltninger i forhold til sagsøgeren til opfyldelse af Rettens dom af 8. november 1990 (sag T-56/89) er retsstridig, ligesom afgørelsen er behæftet med en for Parlamentet ansvarspådragende tjenestefejl.*
2. *Parlamentet betaler sagsøgeren 50 000 bfr. i erstatning.*
3. *I øvrigt frifindes sagsøgte.*
4. *Parlamentet betaler sagens omkostninger, herunder de udgifter, der er afholdt af intervenienten.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 331 af 20. 12. 1991.

Sag anlagt den 5. oktober 1992 af Monique Arauxo-Dumay mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-65/92)

(92/C 300/15)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 5. oktober 1992 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Monique Arauxo-Dumay, St. Flovier (Frankrig), ved advokat Georges Vandersanden, Boulevard Brand Whitlock 30, 1200 Bruxelles.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der afsiges dom efter sagsøgerens påstand
- Kommissionens afgørelse, som blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 16. december 1991, hvorefter der nægtes hende efterladtepension, og hvoraf konsekvensen er, at hun anses for udtrådt af sygesikringsordningen fra den 1. april 1992 annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren anført følgende søgsmålsgrunde:

1. Tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægten.

Sagsøgeren er enke efter en forhenværende tjenestemand, som var udtrådt af tjenesten; i medfør af artikel 17a i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten har enken i så fald ret til en efterladtepension, »for så vidt hun har været gift med tjenestemanden i mindst et år, i det øjeblik den pågældende ophørte med at gøre tjeneste ved en institution«. Sagsøgeren har ikke bestridt, at hun først blev gift med Louis Dumay næsten tre år efter, at han udtrådte af tjenesten den 1. oktober 1986. Hun har imidlertid gjort gældende, at hun har boet sammen med ham siden den 30. maj 1982; hun havde således levet sammen med ham ligesom en ægtefælle i mere end et år det tidspunkt, da han ophørte med at gøre tjeneste ved Kommissionen. Sagsøgeren finder derfor, at den tidsmæssige betingelse i artikel 17a må anses for opfyldt.

Subsidiært har sagsøgeren påberåbt sig artikel 20 i bilag VIII, hvorefter »der ses bort fra den i artikel 17a ... nævnte betingelse om ægteskabets varighed, hvis ægteskabet med tjenestemanden, også hvis det er indgået efter, at han er trådt ud af tjenesten, har varet mindst fem år«. Hun har understreget, at selv om hun ikke i juridisk forstand har været »gift med« Dumay i mindst et år før det tidspunkt, hvor han udtrådte af

tenestest, nemlig den 1. oktober 1986, har hun praktisk talt levet sammen med ham, som om hun var hans ægtefælle, siden 1982, dvs. i mere end fem år inden han afgik ved døden. Hun har gjort gældende, at hun derfor må anses for at være omfattet af undtagelsen fra betingelsen om ægteskabets varighed i artikel 20.

2. Tilsidesættelse af omsorgspligten.

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte i den foreliggende sag har anvendt reglerne om ydelse af efterladtepension yderst rigoristisk og ikke har udvist forståelse for hendes særlige situation. Sagsøgeren finder, at Kommissionen herved har gjort sig skyldig i en tilsidesættelse af den omsorgspligt, den har over for tjenestemænd, forhenværende tjenestemænd samt disses pårørende.

Sag anlagt den 28. september 1992 af Mariette Turner mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-80/92)

(92/C 300/16)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. september 1992 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Mariette Turner, Bruxelles, ved advokat Georges Vandersanden, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Schmitt, avenue Guillaume 62.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagsøgeren tilkendes en ECU i symbolsk erstatning for den ikke-økonomiske skade, hun har lidt som følge af afgørelsen om med virkning fra den 1. februar 1992 at forflytte hende uden ansøgning til »Lægetjenesten — Bruxelles«, og som følge af de omstændigheder, hvorunder afgørelsen blev truffet.
- Kommissionen tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.

Sagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen begik en række tjenestefejl, da den besluttede at forflytte hende uden ansøgning med virkning fra den 1. februar 1992, nemlig dels i form af procedurefejl, dels tilsidesættelse af tjenestemandsvedtægtens artikel 7 og 25, hvortil kommer, at Kommissionen har gjort sig skyldig i magtfordrejning og ikke overholdt sin omsorgspligt. Ved disse tjenestefejl har Kommissionen påført sagsøgeren en skade, som hun endnu lider under, og for hvilken hun har krav på genopretning.

Vedrørende procedurefejlene anfører sagsøgeren, at meddelelsen om den anfægtede afgørelse, som havde virkning fra den 1. februar 1992, først blev afsendt den 7. februar og modtaget af hende den 10. februar, hvorfor der er tale om en afgørelse med tilbagevirkende kraft. Endvidere er vedtægtens artikel 7 og 25 tilsidesat, idet afgørelsen om hendes forflyttelse uden ansøgning udelukkende begrundes med »tjenestens interesse« uden nærmere uddybning heraf. Denne begrundelse stemmer ikke overens med de faktiske forhold og opfylder ikke de retlige krav, der må stilles, dels fordi tjenestens interesse ikke kan retfærdiggøre den anfægtede afgørelse, dels fordi hendes nye tjenstlige placering ikke har noget som helst konkret og retsgyldigt indhold. I virkeligheden ligger der nemlig helt andre — indbyrdes samstemmende — motiver end tjenestens interesse bag afgørelsen om hendes forflyttelse, hvorfor der reelt er tale om magtfordrejning. Endelig anfører sagsøgeren, at administrationen i kraft af sin omsorgspligt over for institutionens tjenestemænd klart var forpligtet til at tage hensyn til hendes personlige interesser, hvilket den ganske har forsømt.

Sag anlagt den 29. september 1992 af Fabio Bolognese og Rainer Dumont du Voitel mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-81/92)

(92/C 300/17)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 29. september 1992 anlagt sag mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber af Fabio Bolognese, Bruxelles, og Rainer Dumont du Voitel, Vossem-Tervuren (Belgien), ved advokaterne Georges Vandersanden og Laure Levi, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Schmitt, avenue Guillaume 62.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Rådet for De Europæiske Fællesskabers afgørelse i den individuelle skrivelse af 14. november 1991 og, om nødvendigt, afslaget på sagsøgernes klage annulleres.
- Der tilkendes sagsøgerne ret til godtgørelse af de beløb på 5 757 bfr. (for Fabio Bolognese) og på 5 013 bfr. (for Rainer Dumont du Voitel), som blev tilbageholdt i deres løn efter strejken, og til betaling af løn svarende til det overarbejde, som sagsøgerne har udført som foranstaltning til udligning af strejkerne, idet disse to beløb forhøjes med morarenter på 8 % p.a.
- Under alle omstændigheder tilpligtes sagsøgte at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne har bestridt Rådets afgørelse om det beløb, der skal tilbageholdes i deres løn, og det antal ulønnede overarbejdstimer, som de skal yde efter deres formodede deltagelse i strejkerne den 17., 18., 25. og 26. juni 1991.

De har for det første påberåbt sig tilsidesættelse af tjenestemandsvedtægtens artikel 56, som udtømmende opregner, af hvilke grunde ansættelsesmyndigheden kan pålægge en tjenestemand at udføre overarbejde, nemlig i hastende tilfælde og ved arbejde af usædvanligt omfang. I det foreliggende tilfælde har ansættelsesmyndigheden fremstillet udførelsen af det ulønnede overarbejde som en »udligningsforanstaltning«, som blev truffet efter strejkedagene og begrundet i »arbejde af usædvanligt omfang som følge af strejken«. Sagsøgerne mener, at hvis det kræves af de tjenestemænd, der har deltaget i en strejke, at de senere hen udfører overarbejde for at reducere omfanget af det arbejde, som logisk har ophobet sig som følge af strejkeaktionen, er det ensbetydende med, at der over for disse tjenestemænd træffes en foranstaltning, som nærmer sig en sanktion.

Sagsøgerne har i øvrigt anført, at ansættelsesmyndigheden har tilsendt alle tjenestemænd en formular, der gælder som erklæring om deltagelse eller ikke deltagelse i strejken, og hvori det blev præciseret, at alle formularer, der var ufuldstændigt udfyldt eller ikke returneret inden for fristen, ville blive betragtet som en bekræftende erklæring. Sagsøgerne tilbagesendte ikke formularerne inden for de fastsatte frister, og ansættelsesmyndigheden har derfor konkluderet, at de faktisk har deltaget i de fire dages strejke; de har imidlertid fremhævet, at de har anført i deres klage, at de havde været til stede i Rådets bygninger under de fire dages strejke. Ansættelsesmyndigheden har imidlertid afslået at tage denne udtrykkelige erklæring i betragtning og har således tillagt formularerne et beviskraft, som de ikke har.

Sagsøgerne har anført, at det er forståeligt og legitimt, at ansættelsesmyndigheden ønsker og kan opstille formodninger om tjenestemændenes deltagelse i en strejke, men at den ikke for at drage konsekvenserne heraf for disse tjenestemænds løn kan benytte standardformularer, som efter deres udformning ikke omfatter alle de berørte tjenestemænds individuelle situationer, og heller ikke kan antage, at disse formularer er andet end blotte formodninger ved at betegne dem som beviser, som efter ansættelsesmyndighedens opfattelse i øvrigt heller ikke kan anfægtes ved andre faktiske omstændigheder eller erklæringer fra de berørte tjenestemænd. De har konkluderet heraf, at ansættelsesmyndigheden har tilsidesat forbuddet mod forskelsbehandling, at den har overskredet grænserne for en rimelig udøvelse af sit skøn og følgelig har overskredet sin kompetence.

Sag anlagt den 29. september 1992 af Manuel Cortes Jimenez m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-82/92)**

(92/C 300/18)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 29. september 1992 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Manuel Cortes Jimenez, Mariano de la Sen Cardenal, Dolores Hinojal Capdevilla, Julian Perez Martin, Fernando Medina Fernandez, Angeles Hermosa Lopez og Carlos Arribas Negro, ved advokaterne Georges Vandersanden og Laure Levi, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Schmitt, avenue Guillaume 62.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen af 6. december 1991, hvorved udvælgelseskomitéerne for de almindelige udvælgelsesprøver KOM/A/720 og KOM/A/721 fastholdt afslaget på sagsøgernes ansøgninger til udvælgelsesprøverne, annulleres, og sagsøgerne kendes berettigede til at blive opført på liste over ansøgere, som har fået adgang til udvælgelsesprøve KOM/A/720 (for Mariano de la Sen Cardenal, Dolores Hinojal Capdevilla, Julian Perez Martin, Fernando Medina Fernandez, Angeles Hermosa Lopez og Carlos Arribas Negro) og udvælgelsesprøve KOM/A/721 (for Manuel Cortes Jimenez).
- Sagsøgte tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne har for det første gjort gældende, at de afgørelser, som udvælgelseskomitéerne for udvælgelsesprøverne KOM/A/720 og KOM/A/721 traf om ikke at give sagsøgerne adgang til prøverne, fordi deres eksamensbevis ikke har »licenciatura«-niveau, er i strid med punkt B.2 i meddelelserne om udvælgelsesprøve, hvori det hedder: »Ansøgere skal have gennemført en fuldstændig uddannelse på universitetsniveau, afsluttet med eksamensbevis. Udvælgelseskomitéen tager i denne forbindelse hensyn til de forskellige uddannelsesstrukturer«.

Sagsøgerne har herom anført, at således som de videregående uddannelser er struktureret i Spanien, er der to former for videregående uddannelser: På den ene side er der de lange uddannelser betegnet »licenciaturas«, som er opdelt i to dele, den første på tre år og den anden på mindst to år, og på den anden side de korte uddannelser betegnet »diplomaturas«, som kun omfatter en uddannelse på 3 år. For begges vedkommende er der tale om en fuldstændig uddannelse på universitetsniveau, afsluttet med eksamensbevis. Sagsøgerne har gjort gældende, at de alle har gennemgået de korte uddannelser, og at de derfor har et eksamensbevis efter at have

gennemført en fuldstændig uddannelse på universitetsniveau. De er derfor af den opfattelse, at de opfylder betingelserne i punkt B.2 i meddelelserne om udvælgelsesprøve, og at det strider mod betingelserne, at de ikke fik adgang til prøverne.

Sagsøgerne finder desuden, at udvælgelseskomitéerne — ved at afslå ansøgningerne, fordi deres eksamensbevis ikke har »licenciatura«-niveau — ulovligt har indført en sondring mellem de treårige universitetsuddannelser og universitetsuddannelserne af mere end tre års varighed, således at kun de sidstnævnte giver adgang til en stilling i kategori A. Med hensyn til de kundskaber, som kræves ved stillinger i kategori A, stiller tjenstemandsvedtægts artikel 5, stk. 1, kun krav om universitetsuddannelse, uden at der sondres mellem korte og lange uddannelser, for så vidt angår spørgsmålet om uddannelsernes universitetsniveau, såfremt det er fastslået, at det er en uddannelse på universitetsniveau, og at den er anerkendt som sådan i medlemsstaterne.

Sagsøgerne har også anført, at udvælgelseskomitéerne ved at hævde, at de korte uddannelser, sagsøgerne har gennemgået, ikke opfylder betingelserne i punkt B.2 i meddelelserne om udvælgelsesprøve, har overtrådt artikel 1 i direktiv 89/48/EØF, hvorefter enhver post-gymnasial uddannelse af mindst tre års varighed anerkendes som en videregående uddannelse.

Sagsøgerne påberåber sig endeligt, at forbuddet mod forskelsbehandling er overtrådt. De gør gældende, dels at en ansøger med et eksamensbevis, som svarer til det, der blev udstedt ved afslutningen af deres studier i Spanien, har fået adgang til prøverne i udvælgelsesprøve KOM/A/720, dels at andre fællesskabsinstitutioner har givet ansøgere, som har fremlagt samme eksamensbeviser som sagsøgernes, adgang til tilsvarende udvælgelsesprøver.

Sag anlagt den 2. oktober 1992 af Paul De Hoe mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-85/92)

(92/C 300/19)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 2. oktober 1992 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Paul De Hoe, Varese (Italien), ved advokat Marcel Slusny, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernst Arendt, rue Mathias Hardt 8-10.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagsøgtes afvisning af sagsøgerens klage i medfør af vedtægts artikel 90 annulleres, idet sagsøgte dermed ikke har givet sagsøgeren lov til at beholde sine arbejdsopgaver og sit ansvarsområde eller beklæde en tilsvarende stilling, hvor han fuldt ud kan udnytte sine faglige kvalifikationer.
- Sagsøgte tilpligtes at betale 500 000 bfr. i erstatning til sagsøgeren for den skade, herunder den ikke-økonomiske skade, han har lidt.
- Det fastslås, at sagsøgte ved at afslå, at sagsøgeren beholdt sine arbejdsopgaver, har pålagt sagsøgeren en disciplinær sanktion uden at følge bestemmelserne om disciplinær forfølgning i bilag IX til tjenstemandsvedtægten.
- Sagsøgte tilpligtes endvidere at betale sagsøgeren 500 000 bfr. i erstatning for den skade, der herved er tilføjet ham, herunder den ikke-økonomiske skade, han har lidt.
- Sagsøgeren har henvist til alle de klagepunkter, der er omhandlet i de skrivelser, han har udfærdiget. Han påstår sig under henvisning hertil tilkendt 1 000 000 bfr. i erstatning for den skade, herunder den ikke-økonomiske skade, sagsøgte har forvoldt ham.
- Sagsøgte tilpligtes at betale de nævnte skyldige erstatningsbeløb med tillæg af 8 % rente.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren havde fra den 15. april 1983 ledet Publikationskontoret ved Dokumentations- og Publikationsafdelingen på Det Fælles Forskningscenter i Ispra. Han har, idet han herved detaljeret har redegjort for de samtaler og den korrespondance, der er gået forud for sagen, anført, at hele personalet ved nævnte kontor bortset fra sagsøgeren selv blev tilknyttet Public Relations-tjenesten. Sagsøgeren har hermed mistet sit arbejde og har ikke fået tildelt et tilsvarende arbejde, der gør det muligt for ham at udnytte sine faglige kvalifikationer. De grunde, der er blevet givet for denne foranstaltning, dvs. den påståede personalenedskæring i Det Fælles Forskningscenters tjenestegrene, har vist sig at være urigtige. Der er i realiteten tale om en skjult og ubegrundet disciplinær sanktion over for sagsøgeren. Sagsøgeren har i denne sammenhæng gjort gældende, at han selv og hans familie har været genstand for en undersøgelse fra sikkerhedstjenestens side, både uden for og inden for Det Fælles Forskningscenter. I denne alvorlige situation og i anledning af den skade, der er tilføjet sagsøgeren og hans familie, har sagsøgeren anmodet om, at der træffes foranstaltninger i henhold til tjenstemandsvedtægts artikel 23 og 25, og rejst krav om erstatning.

**Sag anlagt den 12. oktober 1992 af Tiercé Ladbroke SA
mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber****(Sag T-86/92)**

(92/C 300/20)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 12. oktober 1992 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Tiercé Ladbroke SA ved Jeremy Lever QC og barrister Christopher Vajda samt solicitor Stephen Kon fra advokatfirmaet S.J. Berwin & Co., London, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Winandy & Err, avenue Gaston Diderich 60.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Kommissionens undladelse af at tage stilling inden to måneder efter modtagelsen af skrivelsen af 26. juni 1992 for så vidt angår

- i) Tiercé Ladbroke SA's klage i almindelighed og
- ii) den fremsatte begæring om skriftlig underretning fra Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6 i Kommissionens forordning nr. 99/63/EØF

udgør en tilsidesættelse af EØF-Traktatens artikel 175.

— Endvidere eller subsidiært annulleres Kommissionens siltende afvisning af Ladbroke Belgium's klage.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, der opgøres og betales på grundlag af almindelige principper for erstatning.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-74/92.

Slettelse af sag T-27/91 ⁽¹⁾

(92/C 300/21)

Ved kendelse af 20. oktober 1992 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-27/91, Société de Four-nitures Automobiles Caribéenne (SOFACAR) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 145 af 4. 6. 1991.

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Resultater af licitationer (Fællesskabets fødevarehjælp)

(92/C 300/22)

I overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2200/87 af 8. juli 1987 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse af Fællesskabets fødevarehjælp

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 204 af 25. juli 1987, side 1)

9. og 10. november 1992

Forordning (EØF) nr./ Afgørelse af	Aktion nr.	Parti	Modtager	Produkt	Mængde (tons)	Leve- rings- trin	Antal byden- de	Tilslagsmodtager	Licitations- pris (ECU/ ton)
30. 10. 1992	414-435/92 436-462/92 463-483/92 990-999/92 1000-1015/92 996/91 1016-1018/92 1157/91 1182-1183/92	A B C D E F G H	Euronaid/... Euronaid/... Euronaid/... Euronaid/... Euronaid/... Euronaid/Chile + Etiopien Mozambique WFP/Algeriet + Elfenbenskysten	LEPv LEPv LEPv LEPv LEPv LEPv LEP LEPv	1 215 1 020 1 125 1 065 570 300 150 1 216	EMB EMB EMB EMB EMB EMB DEB EMB	3 3 3 3 4 5 4 3	Hoogwegt — Arnhem (NL) Hoogwegt — Arnhem (NL) D.M.K. — Hamburg (D) Francexpa — Paris (F) Francexpa — Paris (F) Francexpa — Paris (F) n.a. Hoogwegt — Arnhem (NL)	1 567,00 1 589,00 1 595,35 1 509,00 1 515,00 1 500,00 (¹) 1 536,00
2952/92	900/92 770/92 880/92 881/92	A B C D	Comorerne El Salvador IFRC/Zambia IFRC/Zimbabwe	HCOLZ HTOUR HCOLZ HCOLZ	100 1 000 280 200	DEB DEST DEST DEST	3 4 4 4	Alfred C. Toepfer — Hamburg (D) A.O.H. — Utrecht (NL) Agripole — Paris (F) Agripole — Paris (F)	804,27 661,99 791,72 758,14
4. 11. 1992	1128/92 1162/92 1164-1166/92 1167-1172/92 1173/92 325/92	A B C D E F	UNRWA/Israel CICR/Mozam- bique WFP/Etiopien WFP/... WFP/Pakistan Zambia	HTOUR HCOLZ HCOLZ HCOLZ HCOLZ HCOLZ	69 600 1 261 1 269 2 000 2 000	DEB DEST EMB EMB EMB DEST	3 4 4 2 4 5	Cebag — AD Zwolle (NL) Alfred C. Toepfer — Hamburg (D) Vandemoortele — Izegem (B) Cebag — AD Zwolle (NL) A.O.H. — Utrecht (NL) A.O.H. — Utrecht (NL) (²)	584,90 722,38 496,55 599,89 499,00 491,22
27. 10. 1992	1065 + 1150/92 1057-1064/92 1088/92 1141-1149/92	A B	Euronaid/El Salvador + Nicaragua Euronaid/...	CBR/CBM CBR/CBM	1 706 4 322	EMB EMB	5 5	Cer. Far — Voghera (I) Euricom — Milano (I)	267,17 282,52

n.a.: Levering ikke tildelt.

(¹) Anden licitation: 16. november 1992.

(²) Tilslag om levering på EMB stadiet.

BLT: Blød hvede
FBLT: Mel af blød hvede
CBL: Sleben langkornet ris
CBM: Sleben middelskornet ris
CBR: Sleben rundkornet ris
BRI: Brudris
FHAF: Havre i flager
SU: Sukker
ME: Blandsæt af hvede og rug
SOR: Sorghum
DUR: Hård hvede
GDUR: Gryn af hård hvede

MAI: Majs
FMAI: Mel af majs
GMAI: Gryn af majs
SMAI: Fine gryn af majs
LENP: Mælkepulver
LEP: Skummetmælkspulver
LEPv: Vitaminiseret skummetmælkspulver
CT: Tomatkoncentrat
B: Smør
BO: Butteroil
HOLI: Olivenolie
HCOLZ: Raffineret rapsolie
HPALM: Delvis raffineret palmeolie

HTOUR: Raffineret solsikkeolie
CB: Corned beef
RsC: Korender
BABYF: Babyfood
PA: Pastaprodukter
FEQ: Hestebønner (Vicia faba equina)
FMA: Valsebønner (Vicia faba major)
SAR: Sardiner
FROf: Smelteost
DEB: Leveret frit lossehavn — losset
DEN: Leveret frit lossehavn — ulosset
EMB: Leveret frit afskibningshavn
DEST: Leveret frit bestemmelsessted

Ændring af bekendtgørelse om licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til landene i zone I, II, III, IV, V, VI, VII og VIII

(92/C 300/23)

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 137 af 27. maj 1992)

Side 11, afsnit I »Genstand«, punkt 2, affattes således:

- »2. Den samlede mængde, der kan være genstand for fastsættelse af maksimumseksportrestitutionen som nævnt i artikel 5, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 279/75 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/86 ⁽²⁾, er på ca. 3 000 000 tons.«

Ændring af bekendtgørelse om licitation over restitutionen ved udførsel af byg til landene i zone I, II, III, IV, V, VI, VII og VIII

(92/C 300/24)

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 137 af 27. maj 1992)

Side 12, afsnit I »Genstand«, punkt 2, affattes således:

- »2. Den samlede mængde, der kan være genstand for fastsættelse af maksimumseksportrestitutionen som nævnt i artikel 5, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 279/75 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/86 ⁽²⁾, er på ca. 2 500 000 tons.«

Forudgående anmeldelse af en fusion**(Sag IV/M.238 — Siemens/Philips Kabel)**

(92/C 300/25)

1. Siemens AG og Philips Kommunikations Industrie AG (PKI) tilbagetrak deres anmeldelse af en planlagt fusion, der blev modtaget af Kommissionen den 26. august 1992, af formelle grunde.

2. Den 11. november 1992 anmeldte de ovennævnte virksomheder en planlagt fusion i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, der i alle væsentlige punkter er identisk med den tilbagetrukne anmeldelse.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sagsnr. IV/M.238 — Siemens/Philips Kabel, kan sendes til Kommissionen med telefax (telefax (32-2) 296 43 01) eller med posten til følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Bruxelles.

⁽¹⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, revideret udgave: EFT nr. L 257 af 21. 9. 1990, s. 13.

Life — Demonstrationsprojekt og teknisk bistand**Meddelelse fra Kommissionen om ydelse af økonomisk støtte til demonstrationsprojekter og teknisk bistand med sigte på miljøbeskyttelse****Indkaldelse af forslag**

(92/C 300/26)

1. Baggrund

Kommissionen kan i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1973/92 af 21. 5. 1992 om skabning af det finansielle instrument for miljøet (*) yde økonomisk støtte til gennemførelsen af demonstrationsprojekter samt teknisk bistand.

2. Kriterierne

Ved demonstrationsprojekt forstås realisering og anvendelse af et fuldskalaanlæg, en proces eller en teknik, hvorved man kan påvise, at alle de nødvendige betingelser for det givne projekts tekniske og økonomiske gennemførlighed er til stede, hvorefter projektet kan gennemføres i større målestok. Der tages ikke hensyn til forskningsforslag eller undersøgelser, der ikke har direkte tilknytning til projektet.

3. Projekternes geografiske placering

Projektet skal vedrøre et problem, der specielt har tilknytning til miljøet i fællesskabsområdet. Projektet skal være af direkte interesse for det ovenfor nævnte område.

4. Tidsfrister

Et projekt må først påbegyndes, når Kommissionen har truffet beslutning om eventuel støtte. Et projekt kan strække sig over flere år.

5. Deltagelsesbetingelser

Enhver fysisk og juridisk person samt sammenslutninger af fysiske personer, som i sidste ende har ansvaret for det givne projekts gennemførelse, kan modtage fællesskabsstøtte i henhold til Life.

6. Tekniske krav til projekterne

- Projekterne skal opfylde de miljøpolitiske målsætninger på regionalt plan, nationalt plan og EF-plan.
- Projekterne skal kunne tjene som eksempel og kunne gentages af andre, bl.a. under hensyntagen til at de omhandler vidtspredte miljøproblemer, og må ikke være begrænset til løsning af problemer af lokal betydning.

— Ved udvælgelsen af projekter giver Kommissionen forrang til projekter, som gennemføres af en sammenslutning af mindst to partnere fra Fællesskabet, samt projekter, hvori der benyttes et internationalt net.

— For at projekterne kan få den størst mulige igangsættende virkning, bør de ledsages af en oplysningsfase; målet hermed er at videreformidle de indhentede resultater og at anspore til, at de afprøvede metoder og teknikker finder videre anvendelse, eller at der udvikles lignende aktioner.

— Demonstrationsprojekter skal afsluttes med en cost-benefit analyse, hvorved man kan finde frem til, hvilke økonomiske og sociale vilkår der behøves, til at de afprøvede metoder og teknikker kan finde anvendelse, og sammenligne disse med andre mulige løsninger.

7. Økonomiske betingelser

— Det skal godtgøres, at projektet er økonomisk realiserbart. Kommissionen skal derfor underrettes om, hvorledes ansøgeren forventer at rejse de nødvendige midler til finansiering af projektet, og hvor vidt fremskredne forhandlingerne herom er.

— For at undgå en for stor spredning af bevillingerne vil Kommissionen generelt kun tage hensyn til forslag, hvortil omkostningerne andrager mindst 600 000 ECU.

8. Områder egnede for støtte

Områderne egnede for støtte i henhold til denne indkaldelse af forslag relateres til færdiggørelsen og udviklingen af nye teknologier f.eks. ringe eller ingen forurening og opfordring til forsigtig udnyttelse af ressourcer i følgende industrielle sektorer:

- behandling af overflader,
- tekstiler,
- garverier,
- agroindustri,
- papirindustri.

(*) EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 1.

9. Økonomisk støtte

Støtten til de udvalgte projekter vil ikke overskride 50 % af de faktiske gennemførelsesomkostninger.

10. Behandling af forslagene

Forslagene behandles som følger:

- Kommissionen modtager og registrerer forslaget og fremsender kvittering for modtagelsen;
- forslaget gennemgås af Kommissionens tjenestegrene og af et forvaltningsudvalg bestående af repræsentanter fra medlemsstaterne med særlig ekspertise på de pågældende områder;
- Kommissionen træffer den endelige afgørelse og meddeler forslagsstilleren resultatet.

Udvælgelseskriterier: projekterne skal være i overensstemmelse med Life og opfylde samtlige de betingelser, der nævnes i denne indkaldelse af forslag. Hele proceduren er strengt fortrolig. Hvis Kommissionen godkender et projekt, indgås der en kontrakt (kontraktbeløb anføres i ecu) mellem Fællesskabet og forslagsstilleren.

11. Indsendelse af forslag

Forslag skal udformes på et af Fællesskabets officielle sprog. De skal omfatte følgende:

- a) en detaljeret beskrivelse af projektet;
- b) oversigt med følgende oplysninger:

Administrative oplysninger:

- administrative oplysninger om forslagsstilleren (firmanavn og -adresse, telefon- og telefaxnummer, navn og stilling for den befuldmægtigede, den videnskabelige leder af projektet);
- bank og bankkonto.

Økonomiske oplysninger:

- de samlede projektomkostninger;
- ønsket EF-støtte, anført i procent;
- fordeling af omkostningerne:
 - pr. post (personale med angivelser af enhedsomkostninger, rejse og ophold, udstyr og varigt og forgængeligt materiel, underleverancer, generalomkostninger osv.),
 - på de forskellige projektfaser;

- skønsmæssig cost/benefit-analyse af projektets gennemførelse;
 - oplysning om, hvor de økonomiske bidrag forventes rejst, hvordan de fordeler sig indbyrdes i procent, og hvorledes forhandlingerne herom forløber med de forskellige partnere;
 - eventuelle andre ansøgninger om EF-støtte eller modtagne støttebeløb fra EF.
- c) En oversigt på højst fire sider med følgende oplysninger:
- Projektets titel,
 - emneområde (jf. punkt 8),
 - projektets geografiske placering,
 - beskrivelse af den foreslåede aktion og de forventede resultater,
 - projektets varighed, tidsplan for dets gennemførelse,
 - samlede omkostninger ved projektet og ønsket bidrag fra EF anført i procent.

Forslag skal indgives på nedenstående adresse for 31. 3. 1993:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Generaldirektoratet for Miljø, Nuklear sikkerhed og Civilbeskyttelse, XI/3, B-34 1/49, rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles.

Samtlige de papirer, der kræves til et forslag, skal sendes i 3 eksemplarer til ovennævnte adresse. De skal så vidt muligt udformes i A 4 format og må kun være beskrevet på den ene side.

Forslagsstilleren kan indgive forslag:

- a) med posten;
- b) ved aflevering på ovennævnte adresse.

Det foretrækkes, at forslaget fremsendes med posten; forsendelsen skal i så fald være anbefalet:

Som indgivelsesbevis gælder:

- poststemplet, eller
- kvittering dateret og underskrevet af den tjenestemand, der har modtaget forsendelsen.